ἀκίδας · τοῦ βέλους τὰς ὀξύτητας.
ἀκινάκης σπαθομάχαιρον. ἐγχειρίδιον. δόρυ.
ἄκναπτον ἄκναφον.
ἀκολασία πορνεία ἀκρασία ἀταξία
ἄκος. ὑγεία θεραπεία ὠφέλεια
ἀκόντιον δοράτιον μικρόν
ἀκοντίσαι τοξόται
ἀκοντίζει τοξεύει ἄνω ῥίπτει
ἀκόρετος ἀκόρεστος
ἄκοτος ἄκακος οὐκ ὀργίλος
ἀκοσμία. ἀταξία. ἀπρέπεια. (κ dele)
47. ἀκουστὸν λαλητὸν διαπρύσιον,
ἀκούσιος ὁ μὴ θέλων ὁ ἀπροαίρετος.
ἀκράαντων ἀτελέστων
ἀκράδαντον ἄσειστον ἀσάλευτον ἀσφαλές
ἄκρατος ἀμιγὴς ἀσυγκέραστος.
ἄκρα ἄκρεα πτερύγια.
ἀκραγὴς ἀπαχθής
ἀκρασία ἄτακτος τρυφή
ἀκραιφνὲς καθαρὸν ἀληθὲς νεαρόν
ἄκρον ἄκρον.
ἀκρέμονες κλάδοι βλαστοί
ἀκριτόμυθος πολύλογος
ἄκριτα ἀδιάκριτα ἀδιαχώριστα.
ἀκρίδας τὰ ἄκρα τῶν βοτάνων
ἀκρίδαδα τὰ ζῶα # forte καὶ ὁ βορός
ἀκρόδρυα τὰ ἄκρα τῶν δένδρων ἢ καρπούς
ἀκροθίνια ἀπαρχὴ καρποφόρου γεννήματος.
ἀκρωτηριάζειν κόπτειν τὰ ἄκρα. ἀχρειοῦν. f. αι
ἀκροβολίζειν τοξεύειν ἀκοντίζειν
ἀκροκιθω ὁ ἄκρῳ τοῦ δακτύλου ἁπτόμενος.
f. θίγω.
48. ἀκροθώραξ ὁ μέθυσος
ἀκρόχολος ὁ καθ' ὑπερβολὴν ὀξὺς καὶ ὀργίλος.
ἀκρότομος ὀξύτατος λίθους τέμνων
ἀκροδίκιον τὸ ἔσχατον τῆς δίκης
ἀκροφαλαῦ ἄκρως φαλακρόν. v. Longin.
ἀκρῶ ἀληθές.
ἀκροβὴς ὁ μὴ δυνάμενος ἀκροβῆναι.
ἀκρώρεια ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους
ἄκτιστον τὸ θεῖον
ἀκτῖνα ἀνατολή
ἀκτὴ αἰγιαλὸς ἢ πρόβολος παραθαλάσσια.
ἀκτήμων ὁ κτῆμα μὴ ἔχων. πένης. πτωχός.
ἀκτογράφος ὁ τὰ γενάσθαι ὀφείλοντα γράφων
ἀκτουρος γεωργὸς φύλαξ
ἀκτήμων μὴ ἔχουσα κτῆμα
ἀκύμαντος ἀτάραχος
ἄκυρον ἀνίσχυρον (dele ι)

ἀκύλιος ἀπαίδευτος
ἄκων μὴ θέλων. μὴ βουλόμενος
ἀκώκη ὀξύτης
p. Ag. τὸ α μετὰ τοῦ λ
ἅλα θάλασσα.
ἀλαὸς τυφλός
ἀλάβαστρον. μυροθήκη ψήφινος ἢ λίθινος
ἀλαβώδας. ἀνθρακώδης.
ἀλαζὼν ὑπερήφανος
ἀλαζονεία ψευδολογία. ἀπάτη. ὑπερηφανία.
ἁλαδίαν θάλασσαν
ἀλαινῶν πλανώμενος.
ἀλαιὸς μωρὸς ὠμὸς μάταιος
ἀλαλαγμὸς ἐπινίκιος ὕμνος.
ἀλαλάξατε ὑψώσατε φωνήν
ἀλάλημαι τεθορύβημαι.
ἀλαπαδνὸς ἀσθενὴς ἄνανδρος.
ἀλαπάζοντα πορθοῦντα ἐκκενοῦντα
ἀλάστωρ ὁ μιαρὸς δαίμων ἄδικος πονηρός.
ἀλαστήσας. δυνοπαθήσας σχετλιάσας
ἀλᾶται. πλανᾶται.
ἀλαλκεῖν. ἀποδιώξασθαι ἀποσοβῆσαι (f. καὶ)
ἀλαβιώδης κεκαπνισμένος ἠσβολωμένος
ἀλαλαγὴ κλαυθμὸς ἀπὸ φόνου καὶ πολέμου.
50. ἀλάνθη νὺξ
ἀλαλκεῖν ἐπικουρεῖν. βοηθεῖν (βοηθεῖν)
ἀλάλημαι πεπλάνημαι.
ἄλγη ἄλγος ἀλγηδών.
ἀλγῶ ἀδημονῶ.
ἄλγος πένθος ὀδύνη λύπη.
ἀλγεινὴ χαλεπὴ πονηρά.
ἀλγεινὴν χαλεπὴν πονηράν.
ἀλγύνει καταπονεῖ λυπεῖ,
ἀλγηδόνα πόνον λύπην ὀδύνην.
ἅλα θάλασσαν
ἀλέα ὠφέλεια βοήθεια.
ἀλεάζω. σκεπάζομαι.
ἄλεκτρος ἀκοίμητος.
ἀλεκτρυὼν ἀλέκτωρ ὄρνις.
ἀλεῦντας ἀθροισθέντας συγκλεισθέντας.
ἀλεξητήριον ἀποσοβητήριον
ἀλεξητῆρα. ἀλεξητῆρα βοηθόν. (ῆρα)
ἀλεξῆσαι. βοηθῆσαι.
ἀλεξίκακος βοηθὸς ἢ ἀπαλλάσσουσα τὰ κα- (κά.)
51. ἀλεξίκακοι σωτῆρες βοήθεια
ἀλεξίκακον ἀποσοβητικὸν φάρμακον
ἀλεξιφάρμακον βοήθειαν θεραπείαν
ἀλεξανδρείαν πόλεως
ἀλεξανδρείαν ὄνομα κύριον.

forte transpositae hae duae explicationes
forte coniungenda.